

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 7 PŽ-1584/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izjaviteljice, i Božene Zajec, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja VELKOM d.o.o. u stečaju, OIB 16208798535, Kalnik, Trg S. Radića 15, kojeg zastupa punomoćnik Antun Blažinić, odvjetnik u Križevcima, te punomoćnici Milenko Ščetar i Vesna Rajić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda u Križevcima, protiv tuženika OPĆINA VRATIŠINEC, OIB 01951413656, Vratišinec, Dr. Vinka Žganca 2, kojeg zastupa punomoćnik Zdenka Jukić, odvjetnik u Čakovcu, radi isplate, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-4/2018-16 od 29. rujna 2020., u sjednici vijeća održanoj 3. rujna 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-4/2018-16 od 29. rujna 2020. u dijelu točke 1.) izreke kojim je ukinut platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Zvonarek iz Čakovca poslovni broj Ovr-648/17 od 17. studenog 2017. kojim se nalaže tuženiku da plati tužitelju iznos od 985.609,24 kn s ugovorenim kamataima tekućim od 16. studenog 2017. do isplate.

r i j e š i o j e

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-4/2018-16 od 29. rujna 2020. u:

- preostalom dijelu točke 1.) izreke kojim je ukinut platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Zvonarek iz Čakovca poslovni broj Ovr-648/17 od 17. studenog 2017. kojim se nalaže tuženiku da plati tužitelju ugovorene kamate u iznosu od 939.101,18 kn sukladno obračunu kamata br. 00008 za razdoblje od 1. siječnja 2011. do 14. studenog 2014. i ugovorene kamate u iznosu od 459.237,19 kn sukladno obračunu kamata br. 00005 za razdoblje od 15. studenog 2014. do 15. studenog 2017., te kojim je tuženiku naloženo da tužitelju naknadi troškove ovršnog postupka zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamataima,

- točki 2.) izreke, i u tom dijelu se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima nastalim povodom pravog lijeka prvostupanjski sud će odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom je ukinut platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Zvonarek iz Čakovca poslovni broj Ovr-648/17 od 17. studenog 2017. kojim je tuženiku naloženo da tužitelju plati iznos od 985.609,24 kn zajedno sa ugovorenom kamatom u iznosu od 939.101,18 kn za razdoblje od 1. siječnja 2011. do 14. studenog 2014., u iznosu od 459.237,19 kn za razdoblje od 15. studenog 2014. do 15. studenog 2017. te ugovorne kamate tekuće na iznos od 985.609,24 kn od 16. studenog 2017. do isplate, te da naknadi tužitelju troškove ovršnog postupka s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (točka 1.) izreke). Tužitelju je naloženo da naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 140.187,50 kn (točka 2.) izreke).

2. Žalbu protiv prvostupanjske presude je podnio tužitelj zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka. U žalbi, u bitnome, navodi da je odbijanjem dokaznih prijedloga za saslušanjem svjedoka – Danijele Modrić na okolnost plaćanja spornih potraživanja, Slavena Renjeka na okolnost obročne otplate, Nade Hajduk na okolnost izvršene kvalitete radova, te dokaznog prijedloga za provođenjem financijsko – knjigovodstvenog vještačenja na okolnost izračuna kamata i utvrđivanja plaćanja, prvostupanjski sud povrijedio odredbu čl. 8. Zakona o parničnom postupku jer je propustio ocijeniti svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno. Ukazuje da su tužitelj i tuženik Sporazumom od 12. veljače 2018. novelirali Ugovor o sanaciji odlagališta Projnice broj 23/2009 od 24. travnja 2009. i Dodatak tom ugovoru od 15. veljače 2011., tako da su utvrdili visinu duga i način rješavanja dospjelog duga za kamate. Točkom 2. toga Sporazuma je jasno definirano da nisu međusobno usklađene kamate proizašle iz Ugovora o sanaciji i Dodatka tom ugovoru. Tužitelj je ustupio novom vjerovniku društvu Consalting project plus d.o.o. dio utuženog potraživanja u iznosu od 985.609,24 kn uvećano za kamate na taj iznos tekuće od dana ustupanja. Zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sud je propustio odlučivati o utuženom iznosu za kamate u visini od 939.010,18 kn i u iznosu od 459.273,19 kn, uz pogrešno shvaćanje da tužitelj u odnosu na taj dio potraživanja nije vjerovnik, a zbog čega prvostupanjski sud nije izveo dokazni prijedlog financijsko – knjigovodstvenog vještačenja. Ukazuje da iz rezultata dokaznog postupka proizlazi, konkretno iz iskaza osobe ovlaštene za zastupanje tužitelja, da je glavnica podmirena, dok su ostale neplaćene kamate, slijedom čega smatra da je radi utvrđenja odlučnih činjenica prvostupanjski sud trebao provesti dokazni prijedlog financijsko – knjigovodstvenog vještačenja. Ukazuje da je na glavnoj raspravi zahtijevao sukladno odredbi čl. 195. Zakona o parničnom postupku isplatu ustupljenog potraživanja u korist osobe kojoj je tražbina ustupljena, a ne u svoju korist. Predlaže stoga ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti

prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, a tuženika obvezati na naknadu troškova žalbenog postupka.

3. U odgovoru na žalbu tuženik, prije svega, predlaže odbaciti tužiteljevu žalbu kao nepravovremenu navodeći da je žalba podnesena 8. listopada 2020., dok je posljednji dan roka za žalbu istekao 7. listopada 2020. Podredno navodi da žalba nije osnovana jer je prvostupanjski sud pravilno odbio provesti dokaze predložene po tužitelju, budući da tužitelj više nema u odnosu na tuženika položaj vjerovnika pa tužitelj više nije ovlašten tražiti da se sporno potraživanje isplati u njegovu korist. Predlaže odbaciti žalbu, a podredno je odbiti i potvrditi pobijanu presudu. Potražuje troškove sastava odgovora na žalbu u iznosu od 32.287,50 kn.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Neosnovano tuženik u odgovoru na žalbu ukazuje na nepravovremenost tužiteljeve žalbe. Iz stanja spisa proizlazi da je u ovoj pravnoj stvari 27. kolovoza 2020. održano ročište za glavnu raspravu, na kojem je zaključena glavna rasprava i zakazano ročište za objavu presude za dan 29. rujna 2020. uz upozorenje strankama na posljedice iz čl. 335. st. 7., 9. i 10. ZPP-a. Odredbom čl. 335. ZPP-a je propisano da stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud neće dostavljati presudu prema odredbama ovog zakona o dostavi pismena (st. 7.), a ako uredno obaviještena stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (st. 9.). Imajući u vidu da tužitelj, premda uredno pozvan, nije pristupio na ročište za objavu presude, to se smatra da je tužitelju presuda uručena 29. rujna 2020. kada je i održano ročište za objavu presude, pa je posljednji dan roka za podnošenje žalbe bio 7. listopada 2020. Iz Obavijesti o primitku elektroničkog podneska uz list 332. spisa proizlazi da je tužitelj podnio žalbu 7. listopada 2020., dakle, posljednji dan roka za podnošenje žalbe, pa je suprotno tuženičkim navodima tužiteljeva žalba pravovremena.

6. Ispitavši pobijanu presudu sukladno odredbi čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda u dijelu kojim je odlučeno o zahtjevu za isplatu uglavničenih kamata zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

7. Nakon donošenja pobijane presude u ovoj pravnoj stvari je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj Povrv-4/2018 od 18. prosinca 2020. utvrđen prekid ovog parničnog postupka zbog nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem. Prekinuti parnični postupak je pravomoćno nastavljen rješenjem prvostupanjskog suda od 28. siječnja 2021. pozivom stečajnom upravitelju da preuzme ovaj postupak.

8. Predmet ovoga spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 985.609,24 kn na ime glavnice zajedno sa ugovornim kamatama tekućim od 16. studenog 2017. do isplate po stopi od 10% godišnje, te zahtjev za isplatu uglavničenih ugovornih kamata u iznosu od 939.101,18 kn obračunatih za razdoblje od 1. siječnja 2011. do 14. studenog 2014. i u iznosu od 459.237,19 kn obračunatih za razdoblje od 15. studenog 2014. do 15. studenog 2017. Radi se o tražbini koju tužitelj potražuje na ime naknade za radove izvedene na temelju Ugovora o sanaciji odlagališta otpada Projnice broj 23/09 od 24. travnja 2009. i Dodatka tom Ugovoru od 15. veljače 2011. (dalje zajedno u tekstu: Ugovor o sanaciji odlagališta otpada), koji su nesporno sklopljeni između ovdje parničnih stranaka.

9. U ovoj fazi postupka je ostalo sporno je li prvostupanjski sud pravilno zaključio da tužitelj nema aktivnu legitimaciju, odnosno pravo zahtijevati od tuženika ispunjenje tražbine iz Ugovora o sanaciji odlagališta otpada u svoje ime i u svoju korist jer je tražbinu ustupio trećoj osobi u tijeku ove parnice, odnosno je li pravilno utvrdio da je cjelokupno tužiteljevo potraživanje ustupljeno trećoj osobi.

10. Odredbom čl. 80. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO), na koju se pravilno prvostupanjski sud pozvao, je propisano da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. S tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl., dok se u odnosu na dospelje, a neisplaćene kamate smatra da su ustupljene s glavnom tražbinom (čl. 81. st. 1. i st. 3. ZOO-a). Ustupom tražbine primatelj stječe prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja (čl. 84. ZOO-a), a što znači da u odnosu na ustupljenu tražbinu dolazi do materijalnopravne singularne sukcesije.

11. Iz činjeničnih utvrđenja prvostupanjskog suda, pravilnost kojih žalitelj žalbom ne osporava, proizlazi da je Ugovorima o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 23. siječnja 2018. i Dodacima od 16. veljače 2018., sklopljenim sa Zagrebačkom bankom d.d., te Ugovorom o ustupanju 24. siječnja 2018., sklopljenim sa društvom Consulting project plus d.o.o., tužitelj prenio tražbinu koju je ima prema tuženiku s osnove glavnice iz Ugovora o sanaciji odlagališta na treće osobe. Dakle, u ovoj fazi postupka nije sporno da je tužitelj nakon pokretanja ove parnice raspolagao tražbinom glavnice u iznosu od 985.609,24 kn u korist trećih osoba i da je takvim raspolaganjem tužitelj izgubio ovlaštenje zahtijevati ispunjenje te tražbine u svoje ime i za svoj račun, kako to pravilno zaključuje prvostupanjski sud. Zbog toga pravilno prvostupanjski sud zaključuje da tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 985.607,24 kn nije osnovan, a osobito imajući u vidu da se radi o tražbini koja je do zaključenja glavne rasprave u cijelosti bila ispunjena, a što žalitelj potvrđuje i u žalbi ukazujući pritom na iskaz zakonskog zastupnika tužitelja Vlade Šoka.

12. S obzirom na to da je odredbom čl. 81. ZPP-a propisano da se smatra da su dospelje, a neisplaćene kamate ustupljene s glavnom tražbinom, to su s prijelazom glavnice na nove vjerovnike prešle i ugovorne, odnosno zatezne kamate

koje su vezane uz ustupljeni dio glavnice, slijedom čega je u tom dijelu pravilan zaključak prvostupanjskog suda glede gubitka aktivne legitimacije na strani tužitelja za isplatu kamata tekućih na neisplaćeni iznos (ustupljene) glavnice od 16. studenog 2017. do isplate. Tužitelj neosnovano žalbom pobija utvrđenja prvostupanjskog suda navodima da je Ugovorom o ustupanju od 24. siječnja 2018. koji je sklopljen s društvom Consulting project plus d.o.o. tužitelj ustupio samo kamate od dana ustupanja do isplate, budući da iz sadržaja tog ugovora proizlazi da je odredbom čl. 3. izričito određeno da tužitelj prenosi dospjele, a neisplaćene ugovorne i zatezne kamate, odnosno da stranke toga ugovora nisu na izričit i nedvojben način isključile djelovanje zakonske presumpcije o prelasku dospelih, a neisplaćenih kamata.

13. Žalitelj se poziva u žalbi na Sporazum od 12. veljače 2018. zaključen između tužitelja i tuženika, kojim je utvrđena i učinjena nespornim visina glavnice (duga) na dan 31. prosinca 2017. (dakle, prije sklapanja predmetnih Ugovora o ustupanju), s osnove duga tuženika prema tužitelju na ime naknade za radove izvedene temeljem Ugovora o sanaciji odlagališta otpada, te je utanačeno da između stranaka i dalje ostaju sporne kamate koje će se utvrđivati financijskim vještačenjem u ovom postupku. Međutim, takav Sporazum nema pravnu narav novacije u smislu odredbe čl. 145. ZOO-a, kako to pogrešno žalitelj smatra, jer se tim sporazumom stranke nisu suglasile da postojeću obvezu zamijene novom obvezom, s različitom glavnom činidbom, odnosno različitom pravnom osnovom. Radi se o sporazumu koji po svom sadržaju predstavlja priznanje već postojeće obveze, a ne suglasno očitovanje volje vjerovnika i dužnika da postojeću obvezu zamijene novom obvezom, a na temelju kojeg sporazuma vjerovnici kojima je tražbina ustupljena mogu crpiti saznanje o postojanju ustupljene tražbine (pravnoj osnovi i visini).

14. Neosnovano tužitelj žalbom pobija pravilnost zaključka prvostupanjskog suda o nedostatku aktivne legitimacije na strani tužitelja da potražuje od tuženika isplatu iznosa od 985.609,24 kn zajedno s ugovornim kamatama tekućim od 16. studenog 2017. do isplate, navodima da je na glavnoj raspravi uskladio svoj tužbeni zahtjev na način da je zahtijevao isplatu ustupljenog potraživanja u korist osobe kojoj je tražbina ustupljena, a ne u svoju korist.

15. Odredbom čl. 195. ZPP-a, na koju se žalitelj poziva i na koju se pravilno pozvao prvostupanjski sud, je propisano da ako koja od stranaka otuđi stvar ili pravo o kojem teče parnica, to ne sprečava da se parnica među istim strankama dovrši (st. 1.), dok osoba koja je pribavila stvar ili pravo o kojem teče parnica može stupiti u parnicu umjesto tužitelja odnosno tuženika samo ako na to pristanu obje stranke (st. 2.).

16. Tužitelj je tijekom prvostupanjskog postupka dostavio u spis Sporazum o zadržavanju pravnog legitimiteta od 25. siječnja 2018. kojim su tužitelj i novi vjerovnik Consulting project plus d.o.o. utvrdili da je tužitelj ustupio tražbinu koja je predmet ovog postupka, da se radi naplate te tražbine vodi spor kod Trgovačkog suda u Varaždinu pod brojem Povrv-4/2018 i „da će tužitelj nastaviti voditi spor u odnosu na ustupljenu tražbinu i zadržati sva prava zastupanja kao tužitelj u sporu, kao i pravni legitimitet tužitelja“. Međutim, iz sadržaja tog sporazuma (pravnog posla) ne proizlazi niti se može sa sigurnošću utvrditi da bi tužitelj bio ovlašten naplatiti tu tražbinu za

svoj račun i tako naplaćenu tražbinu potom prenijeti na račun novog vjerovnika odnosno da takav Sporazum predstavlja pravnu osnovu na temelju koje bi tužitelj bio i dalje materijalno pravno legitimiran u ovom postupku. Takav sporazum predstavlja pravnu osnovu kojom stjecatelj tražbine procesnopravno ovlašćuje prenositelja tražbine, ovdje tužitelja, da uskladi tužbeni zahtjev sa novonastalom materijalnopravnom situacijom i zahtijeva isplatu te tražbine za račun novog vjerovnika, a što je tužitelj propustio. Stoga je pravilno prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo kada je odbio zahtjev za isplatu iznosa od 985.609,24 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16. studenog 2017. do isplate, jer iz Sporazuma ne proizlazi da su stranke ugovorile i ovlastile tužitelja da u svoju korist naplati tražbinu.

17. Međutim, osnovano žalitelj ukazuje da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da tužbeni zahtjev za isplatu uglavničenih kamata u iznosu od 939.101,18 kn, sukladno obračunu br. 00008, i u iznosu od 459.237,19 kn, sukladno obračunu br. 00005, nije osnovan jer je pogrešno i paušalno ocijenio da se radi o kamatama u odnosu na koje vrijedi zakonska presumpcija iz odredbe čl. 81. st. 3. ZOO-a.

18. Iz dostavljenih obračuna kamata proizlazi da je tužitelj obračunavao kamate u razdoblju od 1. siječnja 2011. do 15. studenog 2017., da je na početku obračunskog razdoblja glavnica iznosila 2.864.488,80 kn (kao najviši iznos), dok je na kraju tog razdoblja iznosila 999.274,54 kn (kao najmanji iznos). Ustupanjem neplaćenog dijela glavnice u iznosu od 985.609,24 kn trećoj osobi su sukladno odredbi čl. 81. ZOO-a prešle kamate vezane uz ustupljenu glavicu, ali, ustupanjem iznosa od 985.609,54 kn na treću osobu nisu prešle kamate koje su vezane uz dio glavnice koji je prestao ispunjenjem prije ustupanja, pa je radi utvrđenja odlučnih činjenica bilo potrebno utvrditi predstavlja li razdoblje navedeno u obračunu kamata zapravo obračunsko razdoblje tijekom kojeg je glavnica bila zatvarana djelomičnim uplatama, odnosno radi li se o obračunu kamata koje su vezane uz neustupljeni dio glavnice. Kako je između stranaka bila sporna pravilnost obračuna tih kamata, to je radi odlučivanja o osnovanosti tog dijela zahtjeva bilo potrebno izvođenje dokaznog prijedloga financijsko – knjigovodstvenog vještačenja sa svrhom utvrđenja odlučnih činjenica.

19. Zbog toga je ovaj sud u tom dijelu na temelju odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a ukinuo pobijanu presudu u dijelu točke 1.) izreke kojim je odlučeno o zahtjevu za isplatu uglavničenih kamata u visini od 939.101,18 kn za razdoblje od 1. siječnja 2011. do 14. studenog 2014. i u visini od 459.237,19 kn za razdoblje od 15. studenog 2014. do 15. studenog 2017., te zahtjevu za naknadu troškova ovršnog postupka, kao i u točki 2.) izreke, i u tom dijelu je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će raspraviti obračun kamata na način kako je to prethodno ukazao ovaj sud, a imajući u vidu Dodatak Ugovoru o sanaciji odlagališta od 15. veljače 2011. kojim su stranke ugovorile otplatni plan plaćanja cijene za izvedene građevinske radove, te će na okolnost pravilnosti obračuna kamata i odvajanja dospjelih i ustupljenih od neustupljenih kamata provesti dokazni prijedlog financijsko – knjigovodstvenog vještačenja, a nakon čega će prvostupanjski sud donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

20. U preostalom dijelu točke 1.) izreke kojim je odlučeno o isplati iznosa od 985.609,24 kn zajedno s pripadajućim kamatama tekućim od 16. studenog 2017. do isplate, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odbio tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrdio pobijanu presudu, jer ne postoje razlozi zbog kojih se pobija niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

21. Odluka o troškovima žalbenog postupka se temelji na odredbi čl. 166. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 3. rujna 2021.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **eb2ff-2de9d**

Kontrolni broj: **046b5-4be90-2906c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRTA MATIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.